

kommer saa vidt, at stille vore Ændringsforslag. Fastholdes det Ændringsforslag, som det ærede Medlem har stillet, er det givet, at det ikke kan gennemføres. Da vi ganske afgjort sympatiserer med Tanken, vil vi i denne Omgang overfor dette Spørgsmaal afholde os fra at stemme.

Til det ærede Medlem Hr. Wilmann vil jeg sige, at vi har ogsaa vist at have virkelig Interesse for den direkte Beskatning, idet vore Procenter gaar op til 22, og idet vore Ændringsforslag vil give rundt regnet 150 Mill. Kr., mod at man før Krigen fik 20 Mill. Kr. ind ad den Vej. Det forekommer mig, at man ikke med Rette kan sige, at vi herefter ikke viser os meget imødekommende paa dette Punkt. Man kan fornuftigvis altid forlange endnu mere gennem en bestemt Skattekilde; men det er min Tro, at man meget let kan komme saa højt op, at Skatten modvirker sig selv, idet det ikke maa glemmes, at dette, at berøve den erhvervsdrivende Lysten til at tjene Penge derved, at han skal aflevere en saa uforholdsmæssig stor Del af sin Fortjeneste enten til Stat eller til Kommunen, kan blive et Forhold, der kan blive af stor Fare for Samfundet. At Socialdemokratiet ikke tror paa denne Fare; forbavser mig ikke; Socialdemokratiet tror jo, at det gaar bedst, naar det offentlige driver det hele. Men for de Partier, der ikke har den Opfattelse, men som netop tror, at dette, at give det enkelte Individ en betydelig Chance for til sig at tjene forholdsvis godt, betyder overmaade meget i Retning af at fremkalde hans Energi, hvilket igen har stor Interesse for hele Samfundet — for dem, der altsaa har denne Samfundsopfattelse, forekommer det mig at maatte være en meget tvivlsom Fordel at gaa saa højt, som man er gaaet med de Procenter, som formentlig nu vil blive gennemført, ikke mindst fordi disse Satser maa ses i Sammenhæng med de Procenter, som skal gives i Kommunerne. Det samlede Resultat af disse to Forhold vil være, at den direkte Beskatning meget vel kan løbe op til baade 30 og 40 pCt., og det er jeg for mit Vedkommende ganske overordentlig betænkelig ved.

Det ærede Medlems Bemærkninger om Aktieselskaber og om, at man kan lave et Aktieselskab lige saa let, som man kan trække en Skuffe ud, hvori der ikke er nogen Nøgle, forstaar jeg oprigtig talt ikke, det er dog forbundet med ikke saa ganske faa Vanskeligheder at lave saadanne Selskaber, og da Aktieselskaber som saadanne afgjort er under en Dobbeltbeskatning, tror jeg saa sandelig ikke, at der, som Forholdene

nu er, skulde være mange, der skulde have lyst til at arrangere sig paa den Maade, som det ærede Medlem anførte. Det ærede Medlem syntes ikke at have større Interesse for Datterselskaber, idet han gik ud fra, at man kunde lade være med at lave saadanne. Deri tror jeg at det ærede Medlem har ganske Ret. I større Foretagender, specielt hvor det drejer sig om Foretagender i Udlandet, hvor der i Kraft af Udlandets Aktieselskabsregler skal være et vist Beløb af Aktiekapitalen paa nationale Hænder, kan det efter min Overbevisning være nødvendigt for Selskabet at gaa den Vej, og jeg forstaar, som sagt i min første Bemærkning, ikke rigtig, at Socialdemokraterne, som ganske afgjort i mange Sager har vist virkelig Interesse for Erhvervslivets Fremme, ikke kan forstaa dette Problem og handle ud fra en fuldkommen erhvervsmæssig Opfattelse af Forholdene. Jeg beklager dette, jeg føler mig overbevist om, at Socialdemokratiet, naar det faar Tid til nærmere at sætte sig ind i Spørgsmaalet, vil se med mere Velvillie paa, at man farer lempeligt frem i dette Forhold.

Til den højtærede Minister har jeg ikke meget at sige. Jeg forstaar, hvad der for saa vidt ikke kom mig overraskende, at den højtærede Minister ikke kan anbefale, at vore Ændringsforslag Nr. 1 og 5 vedtages. Da nu den højtærede Minister har stillet i Udsigt, at der vil kunne forhandles om Revisionsbestemmelser mellem anden og tredie Behandling, vil jeg henstille til mit Partis Medlemmer at stemme for Ændringsforslag Nr. 2, hvis vort Ændringsforslag skulde blive forkastet. Den højtærede Ministers Bemærkning om, at Pristallet ikke var saa sikker en Maalestok, som jeg havde ment, som Grundlag for Fradragene, beklager jeg. Jeg nærer dog vedblivende det Haab, at det mellem anden og tredie Behandling skal lykkes at naa til en Ordning, hvorved Pristallet kommer til at spille en Rolle med Hensyn til Fradragets Størrelse.

Wilmann: Til den ærede Ordfører (Jensen-Klejs) blot dette, at ved at gennemføre det af os stillede Ændringsforslag med Hensyn til Skatteraadene sikrer man sig den Alsidighed i Skatteraadene, det er Udtryk for. Det ærede Medlem henviste til Sogneraadene, altsaa Ligningsmyndighederne, men der er mange Sogneraad paa Landet, der ikke er sammensat med en saadan Alsidighed som den, der her er foreslaet for Skatteraadenes Vedkommende, og det ærede Medlem erkendte jo ogsaa, at Sogneraadene og Skatteraadene i Lig-